

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

KOMMISSIONEN

Kommissionens meddelelse om forligsprocedurer med henblik på vedtagelse af beslutninger i henhold til artikel 7 og artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 i kartelsager

(EØS-relevant tekst)

(2008/C 167/01)

1. INDLEDNING

1. I denne meddelelse opstiller Kommissionen de principper, den vil følge, når den vil belønne virksomheder for det samarbejde, de yder, efter at Kommissionen har indledt procedure med henblik på anvendelse af EF-stand til at behandle flere sager med de samme ressourcer, hvilket EF-traktatens artikel 81 ⁽¹⁾ i kartelsager ⁽²⁾. Indgåelse af forlig kan sætte Kommissionen i tilgodeser offentlighedens interesse i, at Kommissionen griber hurtigt og effektivt ind, og samtidig generelt øger den præventive effekt. Det samarbejde, der er omhandlet i denne meddelelse, adskiller sig fra den frivillige udlevering af bevismateriale, der kan danne grundlag for eller fremme Kommissionens undersøgelse af en sag, og som er omfattet af Kommissionens meddelelse om bødefritagelse og bødenedsættelse i kartelsager ⁽³⁾ («samarbejdsmeddelelsen»). I det omfang, hvor det samarbejde, som en virksomhed tilbyder, opfylder betingelserne i begge meddelelser, kan dette samarbejde belønnes efter begge meddelelser ⁽⁴⁾.

2. Når parterne i en sag er rede til at anerkende deres deltagelse i et kartel, der strider mod traktatens artikel 81, og

deres ansvar for denne deltagelse, kan de også bidrage til en hurtigere behandling af sagen, som kan danne grundlag for vedtagelse af en beslutning efter artikel 7 og artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽⁵⁾ på den måde og med de garantier, der fastlægges i denne meddelelse. I sin egenskab af sagsbehandlende myndighed og traktatens vogter med beføjelse til at vedtage håndhævelsesbeslutninger underlagt fællesskabsdomstolens prøvelse kan Kommissionen ikke forhandle om eksistensen af en overtrædelse af fællesskabsretten eller om passende sanktioner herfor, men den kan belønne de former for samarbejde, der beskrives i denne meddelelse.

3. Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 ⁽⁶⁾ fastsætter hovedreglerne for gennemførelse af procedurer i kartelsager, herunder også de regler, der gælder i tilfælde af indgåelse af forlig. I henhold til forordning (EF) nr. 773/2004 har Kommissionen beføjelse til at skønne, om den vil overveje brug af forligsproceduren i kartelsager eller ej, samtidig med at det sikres, at parterne ikke kan påtvinges en forligsprocedure.

4. En effektiv håndhævelse af Fællesskabets konkurrenceret udelukker på ingen måde en fuld respekt for parternes kontradiktorske rettigheder, der er et af fællesskabsrettens grundprincipper, som skal overholdes under enhver

⁽¹⁾ Henvisninger i denne meddelelse til EF-traktatens artikel 81 gælder også EØS-aftalens artikel 53, når den anvendes af Kommissionen efter reglerne i EØS-aftalens artikel 56.

⁽²⁾ Karteller er aftaler og/eller samordnet praksis mellem to eller flere konkurrenter med henblik på at samordne deres konkurrencemæssige adfærd på markedet og/eller påvirke de relevante konkurrenceparametre gennem forskellige former for praksis, f.eks. fastsættelse af købs- eller salgspriser eller af andre forretningsbetingelser, tildeling af produktions- eller salgskvoter, markedsdeling, herunder samordning af tilbudsgivning, import- eller eksportbegrænsninger og/eller konkurrencebegrænsende foranstaltninger over for andre konkurrenter. Sådanne former for praksis er blandt de alvorligste overtrædelser af EF-traktatens artikel 81.

⁽³⁾ EUT C 298 af 8.12.2006, s. 17.

⁽⁴⁾ Se punkt 33.

⁽⁵⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1. Forordning senest ændret ved forordning (EF) nr. 1419/2006 (EUT L 269 af 28.9.2006, s. 1).

⁽⁶⁾ EUT L 123 af 27.4.2004, s. 18. Forordning senest ændret ved forordning (EF) nr. 622/2008 (EUT L 171 af 1.7.2008, s. 3).

omstændighed og i særdeleshed i konkurrencesager, hvor der kan være tale om bødepålæg. Det indebærer, at de regler, der fastsættes om gennemførelse af Kommissionens procedurer i henhold til traktatens artikel 81, må sikre, at virksomheder og virksomhedssammenslutninger har en reel mulighed for under hele den administrative sagsbehandling at fremsætte deres bemærkninger til rigtigheden og relevansen af Kommissionens sagsfremstilling og klagepunkter ⁽¹⁾.

2. PROCEDUREN

5. Kommissionen har en bred skønbeføjelse til at afgøre, hvilke sager der egner sig til, at den sonderer parternes interesse i at indlede forligsforhandlinger, eller at den beslutter at indlede sådanne forhandlinger, afbryde dem eller indgå endeligt forlig. I den forbindelse kan der tages hensyn til sandsynligheden for, at man inden for et rimeligt tidsrum når til en forståelse med de implicerede parter med hensyn til de potentielle klagepunkter i betragtning af faktorer såsom: antallet af implicerede parter, hvilke modstridende holdninger angående ansvarets fordeling der kan forventes, i hvilket omfang Kommissionens sagsfremstilling kan ventes at blive anfægtet osv. Der vil blive taget hensyn til udsigterne til at opnå effektivitetsgevinster i sagsbehandlingen i lyset af udviklingen i hele forligsproceduren, herunder omfanget af den byrde, der er forbundet med at give indsigt i ikke-fortrolige versioner af dokumenter i sagsakterne. Andre faktorer kan også være relevante, såsom muligheden for at skabe præcedens. Kommissionen kan også beslutte at afbryde forligsforhandlingerne, hvis sagens parter koordinerer ødelæggelsen eller ødelægger nogen beviser, som er relevante for at fastslå overtrædelsen eller dele heraf eller til at beregne den anvendelige bøde. Forvrængning eller ødelæggelse af beviser, som er relevante for at fastslå overtrædelsen eller dele heraf, kan også udgøre en skærpende omstændighed som omhandlet i punkt 28 i Kommissionens Retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a) i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽²⁾ (»bøderetningslinjerne«) og kan betragtes som manglende samarbejde i henhold til punkterne 12 og 27 i samarbejdsmeddelelsen. Kommissionen kan kun indlede forligsforhandlinger efter skriftlig anmodning herom fra de implicerede parter.
6. Parterne i en sag har ikke ret til et forlig, men hvis Kommissionen finder, at en sag principielt egner sig til at blive afgjort ved forlig, vil den sondere alle sagens parters interesse i et forlig.
7. Parterne i sagen må ikke videregive indholdet af de drøftelser, de har haft, eller af de dokumenter, de har haft indsigt i med henblik på indgåelsen af et forlig, til tredjemand i nogen jurisdiktion, medmindre de forinden har opnået Kommissionens udtrykkelige tilladelse hertil. Enhver tilsidesættelse heraf kan bevirke, at Kommissionen afslår virksomhedens anmodning om indledning af forligsproceduren. Sådant afsløring kan også udgøre en skærpende

omstændighed som omhandlet i punkt 28 i Kommissionens bøderetningslinjer og kan betragtes som manglende samarbejde i henhold til punkterne 2 og 27 i samarbejdsmeddelelsen.

2.1. Indledning af procedure og sondering af mulighederne for forlig

8. Når Kommissionen overvejer at vedtage en beslutning efter artikel 7 og/eller artikel 23 i forordning (EF) nr. 1/2003, skal den forinden identificere de juridiske personer, som vil kunne få pålagt en bøde for overtrædelse af traktatens artikel 81, og anerkende deres status som parter i sagen.
9. I dette øjemed kan der indledes procedure i sagen efter artikel 11, stk. 6 i forordning (EF) nr. 1/2003 med henblik på vedtagelse af en sådan beslutning på et hvilket som helst tidspunkt, men ikke efter den dato, hvor Kommissionen har fremsendt en klagepunktsmeddelelse til de implicerede parter. I henhold til artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004 gælder desuden, at såfremt Kommissionen finder det hensigtsmæssigt at sondere parternes interesse i at indlede forligsforhandlinger, vil den indlede procedure i sagen senest på den dato, hvor den enten fremsender en klagepunktsmeddelelse eller anmoder parterne om skriftligt at tilkendegive deres interesse i at indlede forligsforhandlinger, alt efter hvad der sker først.
10. Når der er indledt procedure efter artikel 11, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1/2003 bliver Kommissionen den eneste konkurrencemyndighed, der er kompetent til at anvende traktatens artikel 81 i den konkrete sag.
11. Såfremt Kommissionen finder det hensigtsmæssigt at sondere parternes interesse i at indlede forligsforhandlinger, vil den i henhold til artikel 10a, stk. 1, og artikel 17, stk. 3, i forordning (EF) nr. 773/2004 fastsætte en frist på ikke under to uger, inden for hvilken sagens parter skriftligt kan tilkendegive, om de er rede til at indlede forligsforhandlinger med henblik på eventuelt at indgive et forligsindlæg på et senere stadium. En sådan skriftlig tilkendegivelse indebærer ikke, at parterne indrømmer at have deltaget i en overtrædelse, eller at de er ansvarlige for overtrædelsen.
12. Når Kommissionen indleder en procedure over for to eller flere parter inden for samme virksomhed, oplyser Kommissionen hver af disse parter om, hvilke øvrige retlige enheder, den mener, tilhører samme virksomhed og også er berørt af proceduren. I så tilfælde bør de pågældende parter, hvis de ønsker at indlede forligsforhandlinger, udpege fælles repræsentanter med behørig fuldmagt til at handle på deres vegne inden udløbet af den under punkt 11 omhandlede frist. Udpegelsen af fælles repræsentanter har kun til formål at lette forligsforhandlingerne og foregriber på ingen måde placeringen af ansvaret for overtrædelsen blandt parterne.

⁽¹⁾ Dom i sag 85/76, *Hoffmann-La Roche mod Kommissionen*, Sml. 1979, s. 461, præmis 9 og 11.

⁽²⁾ EUT C 210 af 1.9.2006, s. 2.

13. Kommissionen kan se bort fra enhver anmodning om bødefritagelse eller bødenedsættelse fremsat i henhold til samarbejdsmeddelelsen, når den er indgivet efter udløbet af den under punkt 11 omhandlede frist.

2.2. Indledning af forligsproceduren: forligshandlinger

14. Såfremt nogle af sagens parter anmoder om forligshandlinger og opfylder de krav, der henvises til under punkt 11 og 12, kan Kommissionen beslutte at indlede forligsproceduren gennem bilaterale kontakter mellem Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence og de virksomheder, der har anmodet herom.

15. Kommissionen har skønsbeføjelse til at afgøre, om det er formålstjenligt at videreføre forligshandlingerne med hver virksomhed, og fastlægge deres tidsmæssige forløb. I overensstemmelse med artikel 10a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 773/2004 omfatter dette beføjelsen til i lyset af den samlede udvikling i forligsproceduren at fastlægge rækkefølgen og sekvensen i de bilaterale forligshandlinger samt tidspunktet for underretning af parterne bl.a. om det bevismateriale i Kommissionens sagsakter, der danner grundlag for de klagepunkter, der påtænkes fremført, og det potentielle bødepålæg⁽¹⁾. Denne underretning gives i rette tid, efterhånden som forhandlingerne skrider frem.

16. En sådan tidlig underretning inden for rammerne af forligshandlingerne i henhold til artikel 10a, stk. 2, og artikel 15, stk. 1a, i forordning (EF) nr. 773/2004 vil give parterne kendskab til de væsentligste forhold, Kommissionen hidtil har støttet sig på, herunder bl.a. de faktiske omstændigheder, der lægges til grund, klassificeringen af disse omstændigheder, det påståede kartels karakter og varighed, ansvarsfordelingen, det sandsynlige bødepålæg samt det bevismateriale, hvorpå de potentielle klagepunkter støttes. Det vil sætte parterne i stand til effektivt at gøre deres synspunkter gældende angående de potentielle klagepunkter, der rettes mod dem, og til at træffe en velovervejet beslutning om, hvorvidt de ønsker at indgå forlig eller ej. Efter anmodning fra en af sagens parter vil Kommissionens tjenestegrene også give indsigt i ikke-fortrolige versioner af ethvert tilgængeligt dokument, der på det tidspunkt befinder sig i sagsakterne, i det omfang dette er berettiget for at sætte den pågældende part i stand til at afklare sin holdning til et tidsrum eller ethvert andet aspekt ved kartellet⁽²⁾.

⁽¹⁾ Henvisningen til den »mulige bøde« i artikel 10a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 773/2004 giver Kommissionens tjenestegrene mulighed for at oplyse de parter, der deltager i forligshandlinger, om den anslåede størrelse af deres potentielle bøde i lyset af bøderetningslinjerne, reglerne i nærværende meddelelse og samarbejdsmeddelelsen, i det omfang disse er relevante.

⁽²⁾ Med henblik herpå vil parterne få udleveret en liste over alle de dokumenter i sagsakterne, der på det tidspunkt kan gives indsigt i.

17. Hvis forligshandlingerne fører til en fælles forståelse med hensyn til omfanget af de potentielle klagepunkter og det sandsynlige bødepålæg, og Kommissionen indtager det foreløbige synspunkt, at der er udsigt til at opnå effektivitetsgevinster i sagsbehandlingen i lyset af udviklingen i hele forligsproceduren, kan Kommissionen give virksomheden en endelig frist på mindst 15 arbejdsdage til at indgive et endeligt forligsindlæg efter artikel 10a, stk. 2, og artikel 17, stk. 3, i forordning (EF) nr. 773/2004. Fristen kan forlænges efter begrundet anmodning herom. Før der fastsættes en sådan frist, vil parterne have ret til på anmodning at få meddelt de i punkt 16 omhandlede oplysninger.

18. Parterne kan på ethvert tidspunkt under forligsproceduren henvende sig til høringskonsulenten angående spørgsmål, der måtte opstå i forbindelse med deres ret til en retfærdig sagsbehandling. Det er høringskonsulentens pligt at sikre fuld overholdelse af parternes kontradiktoriske rettigheder.

19. Såfremt parterne afstår fra at indgive en forligsanmodning, vil den endelige beslutning blive vedtaget efter den procedure, der følger af de generelle regler i navnlig artikel 10, stk. 2, artikel 12, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004 og ikke efter forligsproceduren.

2.3. Forligsindlæg

20. Parter, der ønsker forligsproceduren indledt, skal indgive en formel anmodning herom i form af et forligsindlæg. Forligsindlæg indgivet i henhold til artikel 10a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 773/2004 bør indeholde:

a) en klar og utvetydigt formuleret anerkendelse af parternes ansvar for overtrædelsen, hvoraf der gives en kort beskrivelse omfattende genstanden for overtrædelsen, den eventuelle iværksættelse, hovedelementerne, deres juridiske kvalificering, herunder parternes rolle og varigheden af deres deltagelse i overtrædelsen i overensstemmelse med udfaldet af forligshandlingerne

b) angivelse⁽³⁾ af den maksimale bøde, som parterne forventer at få pålagt af Kommissionen, og som parterne vil kunne acceptere, inden for rammerne af forligsproceduren

c) parternes bekræftelse af, at de er blevet fyldestgørende underrettet om de klagepunkter, Kommissionen påtænker at rette mod dem, og at de har haft tilstrækkelig lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger over for Kommissionen

⁽³⁾ Dette følger af overvejelserne i punkt 16 og 17.

- d) parternes bekræftelse af, at de i lyset af ovenstående ikke har til hensigt at anmode om aktindsigt eller om at blive hørt på ny under en mundtlig høring, medmindre Kommissionen ikke afspejler deres forligsindlæg i klagepunktsmeddelelsen og beslutningen
- e) parternes samtykke i at modtage klagepunktsmeddelelsen og den endelige beslutning, der vedtages efter artikel 7 og artikel 23 i forordning (EF) nr. 1/2003 på et aftalt officielt fællesskabssprog.
21. De anerkendelser og bekræftelser, parterne afgiver med henblik på et forlig, udgør en viljeserklæring om at ville samarbejde om en hurtig afslutning af sagen efter forligsproceduren. Disse anerkendelser og bekræftelser er dog betinget af, at Kommissionen imødekommer deres forligsanmodning, herunder også hvad angår deres forventede maksimale bødepålæg.
22. Forligsindlæg kan ikke tilbagekaldes ensidigt af de parter, der har indgivet dem, medmindre Kommissionen ikke imødekommer forligsanmodningen ved først i en klagepunktsmeddelelse og siden i en endelig beslutning (jf. punkt 27 og 29 nedenfor) at afspejle forligsindlæggene. Klagepunktsmeddelelsen vil blive anset for at have taget forligsindlæggene til følge, hvis den afspejler deres indhold, hvad angår de spørgsmål, der er nævnt i punkt 20, litra a). For at en endelig beslutning vil kunne anses for at afspejle forligsindlæggene, bør den desuden også pålægge en bøde, der ikke overstiger det i indlæggene angivne maksimumbeløb.

2.4. Klagepunktsmeddelelse og svar herpå

23. I overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004 er det obligatorisk at fremsende en skriftlig klagepunktsmeddelelse til hver af de parter, mod hvem der rejses klagepunkter, før vedtagelsen af enhver endelig beslutning. Kommissionen vil derfor også i en forligsprocedure fremsende en klagepunktsmeddelelse ⁽¹⁾.
24. For at sætte parterne i stand til at udøve deres kontradiktoriske rettigheder effektivt, bør Kommissionen høre deres synspunkter angående de klagepunkter, der gøres gældende mod dem, og det bevismateriale, hvorpå de støttes, før den vedtager en endelig beslutning, og tage hensyn til dem ved eventuelt at ændre sin indledende analyse i sagen ⁽²⁾. Kommissionen må ikke alene kunne acceptere eller forkaste parternes relevante argumenter under den administrative procedure, men den må også kunne foretage sin egen analyse af de forhold, der fremføres, hvilket kan føre til, at

⁽¹⁾ I forligsprocedurer bør klagepunktsmeddelelser indeholde de oplysninger, parterne har brug for at kunne sikre sig, at de afspejler deres forligsindlæg.

⁽²⁾ I overensstemmelse med fast retspraksis må Kommissionen kun basere sine beslutninger på klagepunkter, som parterne har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger til, og de skal derfor gives indsigt i Kommissionens sagsakter, dog med forbehold for virksomhedernes legitime interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke afsløres.

den enten opgiver klagepunkter, fordi de er fundet ubegrundede, eller fastholder dem efter at have udvidet og revurderet såvel faktiske som retlige omstændigheder til støtte for dem.

25. Ved at indgive en formel forligsanmodning i form af et forligsindlæg forud for fremsendelsen af en klagepunktsmeddelelse, giver parterne Kommissionen en reel mulighed for at tage hensyn til deres synspunkter ⁽³⁾ allerede ved udarbejdelsen af klagepunktsmeddelelsen og ikke først i forbindelse med høringen af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål (i det følgende benævnt Det Rådgivende Udvalg) eller før vedtagelsen af den endelige beslutning ⁽⁴⁾.
26. Såfremt parternes forligsindlæg afspejles i klagepunktsmeddelelsen, skal parterne inden for en frist på mindst to uger fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 3, og artikel 17, stk. 3, i forordning (EF) nr. 773/2004 besvare den ved simpelthen (utvetydigt) at bekræfte, at klagepunktsmeddelelsen stemmer overens med indholdet af deres forligsindlæg, og at de derfor vil videreføre forligsproceduren. I mangel af et sådant svar vil Kommissionen tage partens misligholdelse af dens forpligtelser til efterretning og kan også afslå partens anmodning om at videreføre forligsproceduren.
27. Kommissionen bibeholder sin ret til at vedtage en klagepunktsmeddelelse, der ikke afspejler parternes forligsindlæg. I så fald finder de almindelige bestemmelser i artikel 10, stk. 2, artikel 12, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004 anvendelse. De erklæringer, parterne har afgivet i forligsindlæggene, vil blive anset for at være trukket tilbage og vil ikke kunne bruges som bevis mod nogen af sagens parter. De pågældende parter vil således ikke længere være bundet af deres forligsindlæg og vil på anmodning få en frist til at fremføre deres sag på ny, med mulighed for at få aktindsigt og anmode om en mundtlig høring.

2.5. Kommissionens beslutning og belønning for forligets indgåelse

28. Efter parternes svar på klagepunktsmeddelelsen med bekræftelse af deres vilje til at indgå forlig kan Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 773/2004 uden noget andet procedureskridt vedtage den endelige

⁽³⁾ I forbindelse hermed er det i 2. betragtning i forordning (EF) nr. 622/2008 fastsat, at »(...) En sådan tidlig indsigt heri bør sætte de pågældende parter i stand til at fremføre deres synspunkter angående de klagepunkter, der påtænkes rejst mod dem, og deres potentielle ansvar herfor.»

⁽⁴⁾ Som fastsat i henholdsvis artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004 og i artikel 27, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2003.

- beslutning i sagen efter artikel 7 og/eller artikel 23 i forordning (EF) nr. 1/2003, efter at have hørt Det Rådgivende Udvalg i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 1/2003. Det betyder i særdeleshed, at disse parter ikke længere kan anmode om mundtlig høring eller aktindsigt, når først deres forligsindlæg er afspejlet i klagepunktsmeddelelsen, jf. artikel 12, stk. 2, og artikel 15, stk. 1a, i forordning (EF) nr. 773/2004.
29. Kommissionen bibeholder sin ret til at træffe en endelig beslutning, der afviger fra den indledende holdning, den gav udtryk for i en klagepunktsmeddelelse, der tog parternes forligsindlæg til følge, enten under hensyn til den udtalelse, der afgives af Det Rådgivende Udvalg, eller ud fra andre behørigt betragtninger, idet beslutningsautonomien i sidste instans ligger hos Kommissionen. Hvis det bliver aktuelt, vil Kommissionen imidlertid underrette parterne herom og fremsende en ny klagepunktsmeddelelse til dem for at give dem mulighed for at udøve deres kontradiktoriske rettigheder inden for rammerne af de relevante almindelige procedureregler. Heraf følger, at parterne da vil have ret til aktindsigt, til at anmode om mundtlig høring og til at besvare klagepunktsmeddelelsen. De erklæringer, parterne har afgivet i forligsindlæggene, vil blive anset for at være trukket tilbage og vil ikke kunne bruges som bevis mod nogen af sagens parter.
30. Den endelige bødeudmåling i en konkret sag fastlægges i den beslutning, hvorved der fastslås at foreligge en overtrædelse i henhold til artikel 7 og pålægges en sanktion i henhold til artikel 23 i forordning (EF) nr. 1/2003.
31. Det er Kommissionens praksis, at den omstændighed, at en virksomhed under den administrative procedure har samarbejdet med Kommissionen inden for denne meddelelses rammer, vil blive nævnt i den endelige beslutning for dermed at forklare bødepålæggets størrelse.
32. Skulle Kommissionen beslutte at belønne en virksomhed for at have indgået forlig efter reglerne i denne meddelelse, vil den nedsætte bøden med 10 % inden for rammerne af det 10 %-loft, der gælder i henhold til retningslinjerne for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003⁽¹⁾. Enhver bødeforhøjelse⁽²⁾, der måtte blive foretaget for at forstærke den afskrækkende virkning, vil ikke overstige en fordobling.
33. Når der i forligssager også indgår parter, der har indgivet en anmodning efter samarbejdsmeddelelsen, lægges deres bødenedsættelse for forligsindgåelsen til den bødenedsættelse, der indrømmes på grund af samarbejde.
34. Denne meddelelse finder anvendelse på enhver sag, der er til behandling i Kommissionen, på tidspunktet for eller efter dens offentliggørelse i EU-Tidende.
35. Adgang til forligsindlæg gives udelukkende til modtagerne af en klagepunktsmeddelelse, der ikke har anmodet om forlig, forudsat at de sammen med de juridiske rådgivere, der får adgang i deres navn, forpligter sig til ikke ved hjælp af mekaniske eller elektroniske hjælpemidler at kopiere oplysningerne i de forligsindlæg, som de får adgang til, og sikrer sig, at oplysningerne i forligsindlæggene udelukkende bliver brugt i forbindelse med retlige eller administrative procedurer til anvendelse af Fællesskabets dermed forbundne konkurrenceregler. Andre parter, som f.eks. klagere, vil ikke få adgang til forligsindlæg.
36. Hvis oplysningerne på noget tidspunkt under proceduren anvendes til et andet formål, kan det betragtes som manglende samarbejde ifølge punkt 12 og 27 i samarbejdsmeddelelsen. Hvis en sådan anvendelse af oplysninger finder sted, efter at Kommissionen har vedtaget en forbudsbeslutning i sagen, kan Kommissionen i en eventuel retssag ved Fællesskabets retsinstanser anmode om, at bøden til den ansvarlige virksomhed forhøjes. Hvis oplysningerne på noget tidspunkt anvendes til et andet formål med en udenforstående advokats medvirken, kan Kommissionen indberette sagen for det advokatsamfund, den pågældende advokat tilhører, med henblik på en disciplinærsag.
37. Forligsindlæg, der fremsættes efter denne meddelelse, fremsendes kun til medlemsstaternes konkurrencemyndigheder i medfør af artikel 12 i forordning (EF) nr. 1/2003, forudsat at betingelserne i netværksmeddelelsen⁽³⁾ er opfyldt, og at beskyttelsesforanstaltningerne mod afsløring hos den modtagende konkurrencemyndighed svarer til Kommissionens.
38. På ansøgerens anmodning kan Kommissionen acceptere, at forligsindlæg afgives mundtligt. Mundtlige forligsindlæg registreres og transskriberes i Kommissionens lokaler. I overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EF) nr. 1/2003 og artikel 3, stk. 3, og artikel 17, stk. 3, i forordning (EF) nr. 773/2004 vil virksomheder, der afgiver mundtlige forligsindlæg, så hurtigt som muligt få mulighed for at kontrollere den tekniske nøjagtighed af registreringen, som vil forefindes i Kommissionens lokaler, og rette indholdet af deres mundtlige indlæg og transskriberingens nøjagtighed.
39. Kommissionen fremsender ikke forligsindlæg til nationale domstole uden de pågældende ansøgers samtykke i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om samarbejdet mellem Kommissionen og domstolene i EU's medlemsstater om anvendelse af EF-traktatens artikel 81 og 82⁽⁴⁾.
40. Kommissionen finder, at offentliggørelse af dokumenter og skriftlige erklæringer eller udskrevne udtalelser (herunder forligsindlæg) afgivet i forbindelse med denne meddelelse

3. GENERELLE BETRAGTNINGER

⁽¹⁾ EUT C 210 af 1.9.2006, s. 2.

⁽²⁾ Punkt 30 i retningslinjerne for bøder.

⁽³⁾ Kommissionens meddelelse om samarbejdet inden for netværket af konkurrencemyndigheder (EUT C 101 af 27.4.2004, s. 43).

⁽⁴⁾ EUT C 101 af 27.4.2004, s. 54, punkt 26.

normalt vil være i strid med visse offentlige eller private interesser, bl.a. interessen i at beskytte kontrolundersøgelser og andre undersøgelser som omhandlet i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾, også efter at beslutningen i sagen er vedtaget.

41. Alle endelige beslutninger vedtaget af Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 1/2003 er underlagt domstols prøvelse i overensstemmelse med traktatens artikel 230. Desuden har EF-Domstolen ubegrænset jurisdiktion til at prøve beslutninger om bødepålæg vedtaget efter artikel 23 i forordning (EF) nr. 1/2003, jf. traktatens artikel 229 og artikel 31 i forordning (EF) nr. 1/2003.

Oversigt over proceduren forud for vedtagelsen af en forligsbeslutning i henhold til artikel 7 og 23 i forordning (EF) nr. 1/2003

I. Sædvanlig undersøgelse

— Parterne kan udtrykke deres interesse i et eventuelt forlig.

II. Sondering af muligheder for forlig

— Brev til samtlige berørte virksomheder (og medlemsstater) med oplysning om beslutningen om at indlede proceduren med henblik på forlig (artikel 11, stk. 6) og med anmodning om, at de udtrykker deres interesse i et forlig.

III. Bilaterale forligsforhandlingsrunder

- Udlevering og udveksling af argumenter om mulige klagepunkter, ansvar og bødeniveau.
- Udlevering af bevismateriale, der kan anvendes til opstilling af mulige klagepunkter, ansvar og bødeniveau.
- Udlevering af andre ikke-fortrolige versioner af dokumenter i sagsakterne, hvis dette er berettiget.

IV. Forlig

- Betingede forligsindlæg fra virksomhederne, i givet fald gennem fælles repræsentanter.
- COMP fremsender modtagelsesbevis.

V. Klagepunktsmeddelelse efter forlig

- Fremsendelse af en klagepunktsmeddelelse, der i givet fald tager virksomhedens forligsindlæg til følge.
- Virksomhedens svar på klagepunktsmeddelelsen med klar bekræftelse af, at den afspejler virksomhedens forligsindlæg.

VI. Forligsbeslutning i henhold til artikel 7 og 23 i forordning (EF) nr. 1/2003

- Udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg om udkastet til endelig beslutning.
- Hvis kommissærkollegiet er enigt:
- Vedtagelse af en endelig beslutning.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.